

~~Maailman suurimmat sotat~~
VILKUTOKSET LOPPUIVAT

Konekiväärin epäsuora-ammunnasta puhuttiin paljonkin ennen talvisotaa. Taistelukoulusta Markovillasta tulleet luutnanttikurssilaiset ja kanta-almupseerit siitä puhuivat ja aina mainittiin nimi Epäsuora-Eriksson, Kapteeni Eriksson oli ollut koulun opettajana ja ellen väärin muista, hän oli kirjoittanut kirjasekin konekiväärin epäsuora-ammunnasta.

Ollessani vuorostani saman koulun oppilaana 1937-38 meille ei kurssin lyhentämisen vuoksi asiaa opetettu mitä nyt krh-ammunnan yhteydessä sekin tuli esille. Kirja kuitenkin tuli hankittua ja ajatus alkoi itä ~~...~~

Kuinka olikaan ~~...~~ pian koulusta tulon jälkeen toivomus toteutui. Keski-Suomen Rykmentin Konekiväärikompaniassa oli neljä uutta konekiväärää, jotka oli varustettu sellaisiin lisälaittein, ~~...~~ että niillä voitiin ampua myös ~~...~~ Jujun opettaminen peruskoulutuksessa olevalle saapumiserälle ei vienyt paljoakaan tiukasta koulutusohjelmasta.

Koeammunta pidettiin Utissa, jossa rykmentin koko kantahenkilökunta oli seuraamassa. Maalit olivat Hammassyrjännän suojassa niin, etteivät ne näkyneet joukkueen tuliasemaan. Tulenjohtopaikka oli melko lähellä nykyistä Laskuvarjojääkärikoulun hyppytornia ja helikopterilentueen hallia.

Maalina oli joukkuetta vastaava määrä syöksyjä- ja rintakuvio- tauluja hajautettuina alueelle, joka vastasi hyökkäykseen ryhmittynyttä joukkuetta.

Kun kysymyksessä oli samalla koulutustilaisuus henkilökunnalle, jonka suurelle osalle asia oli täysin uutta, oli kaikki asemaanmenosta tulenavaukseen saakka tehtävä kukin vaihe kerrallaan, opettaen ja kerraten, eikä suinkaan sillä rutiinilla, johon saapumiserä olisi jo pystynyt.

Veikkaukset jopa oman yksikön katselijaporukkaan kuuluvien kesken ~~...~~ lähinnä "tuulen ja hännän väliin" ~~...~~

Kun kaikki vaiheet oli käyty läpi, everstiluutnantti Kempin antoi luvan näytöksen alkamiseen. ~~...~~ Kullalein ali

Jokaisella kiväärillä oli yksi täysi metallivyö. ~~...~~ laskemani aluemaali. Lähdettiin katsomaan.

En olisi itsekään uskonut, että tulos voisi olla niin hyvä. ~~...~~ Taisi siinä tulla sanotuksi jotain siihen suuntaan, että paha olisi vihollisen ollut olla tässä "tuulen ja hännän välissä"!

4. epäsuora-
rasti

<"JA SOTA SYTTIYIKIN..."> 2.

Talvisotaan lähettäessä epäsuora-kirjanen oli karttalaukussa, mutta käyttötilaisuutta ei tullut. Sellainen olisi ollut maaliskuussa, kun olimme Virolahden rannikolla. Minulle oli uskotu vajaa konekiväärikomppania, mutta sen kalusto oli ~~malli Cajanderia, ~~että mitään ollut epäsuoraan~~ ~~ammunuttaan.~~~~ ~~Seuraksi oli koviin, että sillä saattoi ampua kovia, vaikka neljässä oli edelleen keltainen väri ja II kirjan. Ei mitään ollut epäsuora ammunta.~~

Jatkosodassa tuli tilaisuus. III/JR 25 oli Seesjärven Suurlahdessa Rautatielohkolla. Meillä oli silloin jo Silmä ja Korva, joista tämän lehden palstoilla on kerrottu. Kanttiinillä olevan kukkulan tulenjohtopaikalta saatoimme nähdä vanjojen kaivavan taistelun ja yhteyshautoja Paljaskukkulan takamaastoon kohti Ilves-tukikohtaa. Vaikka hiekkalapiolli set lentelivät stahanovilaiseen tahtiin tykistön tulenjohtaja ei pitänyt maalia riittävän lihavana ampuakseen sitä. Tarkka-ampuja yritti osua vilahtavaan lapioon, mutta vanjat näyttivät lapiolla vain ohi-merkkiä. Silloin palautuivat mieleen Epäsuora-Erikssonin opetukset.

Pataljoonan komentaja oli lomalla ja konekiväärikomppanian päällikkö, kapteeni Sulo Seteri oli sijaisena. Tiesin, että meillä oli neljässä kiväärissä tarvittavat laitteet.

Sen kun yrität, sanoi Seteri, kun puhuin asiasta hänelle ja ehdotin pienen näytöksen järjestämistä. Korva sai ohjeet olla tarkoin kuulolla.

Pataljoonan lottakanttiini sijaitsi melkein pä etulinjassa, mäen sisään kaivettuna. Tulenjohtopaikka oli aivan sen etupuolella tien varrella. Valitsin tulaseman kukkulan takarinteeltä niin, että lentorata oli esteetön. Tykistön tulenjohtaja antoi tarvittavat arvot. Ammuimme ensin lyhyen sarjan peruskiväärillä havainnon saamiseksi. Tulenjohtaja ilmoitti, että iskemät näkyivät hyvin pölisyttävän hiekkaa ja nokista maastoa työmaalla. Odotimme myös, olisiko Korva onnistunut sieppaamaan puhelua. Korvassa päivystävät venäjää täysin ymmärtävät miehet olivat komentopaikkaan ilmoittaneet, että puhelimesta oli kummasteltu lyhyttä kksarjaa, joka oli jostakin tullut työmaalle, mutta ei ollut aiheuttanut tappioita. <KAIKILLA TORVILLA> Kun lapiot taas heiluilivat entiseen tahtiin, ammuimme kaikilla neljällä konekiväärillä aluemaalin. Pölyn laskeuduttua maali-alueen yltä olivat myös lapiohommat siltä erää loppuneet.

sellaisista

Yksim-
Ratasema

Korvan raportti tuli myös siinä samassa. Työmaalle pyydettiin kiireesti lääkintämiehiä ja ilmoitettiin tappioista. Koko käyty keskustelu oli nähtävänä paperilla niin pian kuin Korvan kuuntelemassa olleen alikersantin sieppaama sanoma oli käännettyä suomeksi ja tuotu komentopaikalle. Meidän oli tietenkin liitettävä sen mukaan selvitys siitä, mikä oli ollut siepatun sanoman aiheena, sillä kuunteluraportit menivät aina Maaselän Ryhmän esikuntaan saakka. Riittihän ~~niitä~~ kiroilua ja ihmettelyä kerrakseen ja finskien kataluuden manaamista samalla kun ihmeteltiin, ~~mitä~~ mistä tuli oli voinut tulla, kun se osui penkan suojassa yhdyshautaa kaiva-viin miehiin.

Tietämättä jäi, selvisikö arvoitus ~~niitä~~ koskaan, mutta vielä samana päivänä ne ampuivat heitinkeskityksen kanttiinin ympärille. Yksi sirpale osui kanttiinin edessä katoksessa olevaan lottien Alfa-Laval -keittimeen. ~~jos sirpaleet keittivät~~ ~~vettä kanttiinin saippaalla~~. Onneksi katoksessa ei ollut ketään.

Jos Eriksen Eriksson vielä elää ja lukee tämän, niin sitä vaan haluaisin sanoa, että idea oli hyvä. Vahinko vain, ettei sitä enemminkin käytetty.

En tiedä, oliko hän sama Eriksson, jonka kerran tapasin Karjaan sotilasläänin taisteluammuntakilpailuissa Halikossa kesällä 1940. Konekiväärijoukkueeni ammuttua edottelimme tuloksia, joiden tahtua syntyi melkoista väittelyä siitä, että olisimme käyttäneet yhden yön sijasta ainakin kaksi kivääriä kohti. Valvojamme, kapteeni Eriksson todisti mel-laiset väitteet mitättömiksi minkä saattoi nähdä myös hyl-syistä, koska ne oli tarkoin otettava talteen. Pimpoja oli näet kertynyt melkein tuplasti enemmän kuin kaklossijalle ol-täneelle joukkueelle. Sillä tuloksella voitimme, voitti komppaniamme ja kiväärikomppania, jonka yvvennuksena olimme. Se, mitä kapteeni Eriksson meille muuta sanoi, lämmitti enemmän kuin mikään muukk-miesten mieliä. He kun olivat sitä joukkoa, jota sanottiin "salaiseksi aseeksi." Entisiä ~~niitä~~ luokan nostomiehiä, joista muona keväänä ja kesänä koulu-tettiin erinomaisia taistelijoita Talvisodan harventamien rivien täydennykseksi.

Siellä
toisella
puolella

naapurille

KATA 2

Epäsuoraa konekivääriammuntaa harrastettiin paljon 1930-luvulla. 91

Eräs menetelmän kehittäjistä oli kapteeni Raymond August Ericsson, joka kirjoitti asiasta kirjankin. Ericsson kaatui Tolvajärvellä 9.12.1939. 91

Menetelmä jäi elämään.

Uusi
suomi,
Oikeus
Kivääri

JKK / 571 / 1982 R

~~Sabaton~~
Maurande

Perttula Pentti P.
Verkkoniementie 7
40950 Maurame
Sotu 060413-043U

Js Syksy 1941
Suurlahti
3 liuskaa
(nimi kuoressa no 562)

Välillä
Eivätpä enää vilkuttaneet ohi-merkiksi

Lukenut:

SV
2.582 1R

15.582476

Keskiarvo:

8

AIKAKAUSLEHTI

**KANSA
TAISTELI**

-miehet kertovat

Toimitus: Töölönkatu 35 B 1 b, Helsinki 26